

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA,
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Uj városháza.

(T. G.) A mult napokban magas állásu egyénekből álló társaságban volt szerencsém részt vehetni, ahol a farsangos hangulat helyett bizony rá-rá került a beszéd közügyeinkre is és pedig egy alkalommal az uj városház kérdésére is.

Járásunk főszolgabirája évről-évre, a hivatal vizsgálatok alkalmával utasítást ad az előljárásnak, hogy eme kérdéssel akként foglalkozzék, hogy az mielőbb közmegelegedésre megoldassék végre, miután ez az állapot nem tartható tovább.

Hát bizony nem volt helyes dolog, hogy ama jóakaratu figyelmeztetésekre sem az előljárátság, sem a tanács, sem a képviselő-testület soha nem reagált; soha még csak eszébe sem jutott senkinek, hogy e kérdéssel foglalkozzék.

De ha a dolog mélyére tekintünk, a mentő körülményektől sem zárkozhatunk el.

Többször hangoztattuk már, hogy ama tisztviselőink, kik hivatalban volnának ily nagyobb horderejű, a község beléletét mélyen érintő kérdésekkel foglalkozni, annyira tul vannak halmozva administrationális, közönseges mindennapi teendőkkel, hogy ilyesmire sem idejük, sem kedvük nincsen és így a legjobb akarattal sem bocsátkozhatnak önként éveket igénylő teendők ellátására.

Ámde azon is lehetne segíteni, ha akár a tanács, akár a képviselő-testület némi elvi álláspontra tudna helyezkedni és a megbizandó bizottságban helyt foglaló tisztviselők elfoglaltságán a körülményekhez képest könnyítene.

Hogy miként, az nem tartozik reánk, de nem is akarunk ezzel foglalkozni.

Itt csupán ama kérdést tárgyaljuk, hogy miként lehetne egy még a jövő kornak is megfelelő városházát építeni akként, hogy az a lakosságot pótdó képében épen ne érintse, sőt a jövőben jövedelmi forrásul is szolgáljon.

Még mielőtt azonban a tárgyalásba bocsátkoznánk, önkéntelenül is felmerül az a kérdés, vajjon a mostani nehéz pénzügyi viszonyok között célszerű volna-e az építéshez fogni?

Ellene is, mellette is lehet argumentálni.

Mert míg egyrészt a pénz most nagyon drága, a tőkék mindenütt össze, bevonatnak, a kamatláb mesés magasan áll, e tekintetben bizony sokkal többbe kerülne, mint egyébkor.

Másrészt azonban, ha tekintetbe vesszük ama körülményt, hogy hazánkban a nagyobb szabásu építkezések teljesen szünetelnek, a munkaerő és anyag viszont sokkal alacsonyabbak, úgy, hogy e tekin-

tetben meg az építkezés kerülne most kevesebbe.

Mindkét körülmény gondos figyelembe vétele megérdemelné a vele való toglalkozást.

Nem kevés időt igényel ezeknek mérlegelése, a városháza helyének megállapítása, a költségek meghatározása, a fedezetek kijelölése; az épület minőségének, berendezésének kérdése is sok időt vesz igénybe, amik felől ankétezhetne egy bizottság hónapokig.

Szerintünk tehát a kiindulási pont az lenne, hogy a város képviselő-testülete mondaná ki elvileg az uj városháza építését, — küldene ki egy tizenöt tagu bizottságot, a melynek feladata lenne többféle módozatok megállapítása s azoknak a képviselő-testület elé leendő terjesztése.

A bizottság aztán tanácskozhatna különféle módozatok fölött, mint p. o. vajjon csupán oly község háza építtessék-e, mely csak a hivatalok rendszeres elhelyezésére szolgál, — vagy pedig olyan, melyben berendezendő üzlethelyiségek s más hivatalok hasznóhelyeiből a községnek jövedelme is lenne a költség visszatérítésére és a jövőben jövedelmi forrásul is szolgálandana.

Ez alkalommal megoldandó lenne a csendőrlaktanya kérdése is, ami szintén első rangu kérdés. Mert ha tekintetbe vesszük a csendőrök által fizetendő évi ha-

TÁRCZA.

T. I.-hez.

Miként a csalogany virágos csalitban
Dalaak él: Te is így élni fogsz a dalban!
Szived hő szerelme, lelked szárnyalása,
Egykor millióknak,
Igazaknak, jóknak
Lesz vigasztalása.

Te leszesz a példa szenvedéseikben,
Biztató szövétnek tört reményeikben,
Világító torony tenger viharában,
Igaz gyöngy a porban,
Gyémánt a nyomorban,
Napsugár a gyászban.

MÁTHÉ JENŐ.

Doktor Mondegaré Havier.

Az „Abony” eredeti tárczája.
Irtá: George Baudelin.

Doktor Mondegaré Havier a Lobonneon az autrophologia rendes tanára volt. Mikor harminczötödik életévét betöltötte, már talpig kopasz volt és csupán a két arcán nőttek helyenkint kisebb-nagyobb hajcsomók, ő, aki annyi idegen koponyát bonczolt és tanulmányozott, a saját koponyájával nem sokat törődött.

Doktor Mondegaré Havier nagy gonddal megirta művét a „Phrenológiát”, melyben a nagy tudós örökvényű elméletét akarta diadalra juttatni.

„A született hajlamok s homlokesont kidudorodásaiban nyilvánulnak,” így szólt az elmélet.

Doktor Mondegaré Havier a gyakorlatban is érvényt szerzett elméletének. Ha egy inast fogadott fel, előbb megvizsgálta koponyáját, vajjon nem lop-e, vajjon nincs-e hajlama a gyilkolásra, vagy hogy értelmes-e, nincs-e hajlama a pyromániához stb. . . .

Doktor Mondegaré Havier elve mindig bevált. Ekkor aztán elbizakodott a doktor és asszonyt kereselt magának. „A hűség”, úgy mondá, „kültunik a felső fal és az arczél szöghajlásából.”

Doktor Mondegaré Havier nagy nehezen talált egy leányt, kinek felső koponya fala és arczéle erősen tompaszögű volt, vagyis mely leányzó hű asszonynak született. A leány különben nem volt tulságosan szép és nem volt tulságosan fiatal.

Doktor Mondegaré Havier megnősült. Azután folytatta anthropologiai munkásságát. . . . .

Doktor Mondegaré Havier egy este fáradtan jött haza, a Természettudományi Társulat üléséről. Felesége nagyon hosszan ölelte és kérte, hogy ne dolgozzék többet, hanem feküdjék le. A tudós profeszor azonban előbb egy csibukot akart végigszíni s benyult a szekrénybe a hosszúsáru pipáért. Azonban mit kelle tapasztalnia?! A csibuk mellett a szekrényben egy férfiszemély állott oly csendesen, mint egy preparált csontváz.

Doktor Mondegaré Havier rögtön tisztában

volt azzal, hogy ez az ember nem lehet más, mint a felesége szeretője. Rögtön szaladt a többi szekrényhez is, de azokban nem talált embert.

Doktor Mondegaré Havier előbb bámulva nézett a férfi után, ki gyorsan és feltűnés nélkül távozott, majd feleségéhez fordult, ki szeppegeve állt a kandalló mellett.

Doktor Mondegaré Havier heves felháborodással lökte az asszonyt a szoba másik sarkába. Aztán lerogyott karosszékebe és úgy zokogott, mint egy kis iskolásgyerek. „Te nyomorult hálátlan teremtés” mondá „te hitvány alávaló asszony, tukarodj a szemem elől. Nekem, a te férjednek úgy köszönöd meg, hogy kiemeltelek a szegénységből, hogy úgy szerettelek, mint az üdvösséget! Nyomorult istentelen pára! Takarodj!” Doktor Mondegaré Havier felállott és az asszony felé tartott: „Tudd meg te hitvány teremtés, hogy az életemet, az egész életemet tönkre tetted. Tudd meg, hogy szerencsétlenné, tehetetlenné tettél!”

„De kedves Havier csendesedj”, — szólt sirva a feleség — „Jóvá fogom tenni bűnömet; helyrehozom a hibámat. Meglásd helyrehozom!”

„Helyrehozod? — Igazán?” kacagott keserűen a tanár: „Nem lehet azt helyrehozni. Az ilyen vétket nem lehet helyrehozni! Megrontottad a világ legszebb és legszellemesebb theoriáját!”

szonbér összegét, bizony egy laktanyára fordítandó költség fedezetére elegendő lenne, úgy hogy ebből is nyerhetne később a község 1000—1200 korona évi jövedelmet.

Ezeknek a dolgoknak a rendezése felölelné a piactér rendezését is, ami ismét egy igen fontos dolog. Mert ha olyan városházát építünk, melynek földszintje üzlethelyiségekül szolgál, akkor nekünk a piacteret akként kell rendeznünk, hogy az épület köröskörül piactérrel birjon, mert csak úgy lehet biztos jövedelem alapjául tenni.

Ezeket csak úgy nagyjából vetettük papírra, lesz alkalmunk a dolgok részleteivel is foglalkozni, annyit azonban előre is kijelenthetünk, hogy ha eme kérdések komoly tárgyalásai bekövetkeznek, mi semmi féle diskrét számításoknak, elvi álláspontunknál fogva elébe nem vágunk, de amit célszerűnek s a község érdekében valónak tartunk, annak védelmére állunk.

A hét eseményeiből.

Abony, február 25.

Vasárnap d. e. 9 órai szent-miséen, magasztos ünnepélynek lehetett szemtanuja az ott megjelent nagyszámú hívőség. Ugyanis ekkor szenteltetett fel a templomnak ajándékozott Szt. Antal szobor.

A felszentelést megelőzőleg Hirling János h. plebános azon textusból kiindulva, hogy „Aki a szegénynek ad, Jézusnak ad kölesön,” szép beszédben kifejtette Szt. Antal kultuszát, a csodákat, melyek Szt. Antal életében s halála után az ő közbenjárása által történtek. — Ime egy részlet az egyházi szónoklatból: „A mai kornak, ennek az anyagi kornak szentje ő. Gondoskodik a szegények kenyérével; csodás segítséget nyújt az élet ezerféle apró-cseprő bajaiban; — egészen leereszkedik a földre, hogy innen az égre irányítsa az emberek tekintetét, hogy imádkozni tanítson, hogy jótékonyra birjon. Ha Szt. Antal tisztelete fellendül, a szegények kenyérhez jutnak, a hit újra föllobog, az emberek ismét kezdenek hinni az imádság és az alamizna hathatós voltában és szemünk bizalommal tekinthet a jövőbe. Ráragyunk szorulva Szt. Antal segítségére, hogy visszatérjen az a hitbuzgalom, mely őseinknek egyik jellemvonását képezte. Kívánatos, hogy ez az intézmény, a jótékony kultusza nálunk is oly elterjedést nyerjen, mint a felvilágosult Franciaországban, a bűnös Párizsban, ahol napról-napra jobban heigazodik, hogy ez az intézmény a szocialistaság átkai ellen igen jó szer.”

E beszéd után ünnepélyes szertartással szenteltetett fel a templom szentélyébe ideiglenesen felállított díszes szobor s innét processióval vitetett végig a templomon s helyzetetett be az abonyi iparosok által készített csinos fülkébe, mely a templom hajójának jobb oldali oszlopára van erősítve azon hely felé, hol leginkább szegényeink szoktak imádkozni.

Ott áll a díszes szobor, a megdícsőült Szt. Antalt ábrázolva. Jobbjában a szüzesség liliomát tartja, balján a világ megváltója ül. A fülke fölött „Szt Antal kenyere” felírás olvasható, alatta persely, a szegények számára adandó pénzbeli alamizna befogadására.

E szobor jelentőségével, üdítő forrás fakadt fel az abonyi r. k. templomban, forrás, mely cseppeivel felfrissíti a nyomortól ellankasztott földi halandót. A felebaráti szeretetnek, az irgalmasságnak felkiáltójele e szobor: adjatok, adjatok, a mit Isten adott!

Ki az, ki felfedezte és megnyitotta a szeretetnek forrást; ki az, aki felállította a jótékony-ságnak és irgalmasságnak szobrát? Nem más, mint aki maga is mintaképe a mély vallásosságának, a felebaráti szeretet és jótékonyág gyakorlásának. Aki már számtalanszor nyújtotta áldást osztó kezét a szegények felé. Hajlékot emeltetett az elnyomorodottaknak, menedéket a nélkülözésekben szenvedő munkaképtelen ügyefogyottaknak. — Aki üres kézzel sohasem bocsátja el a hozzáfolyamodókat s vigasztalanul nem engedí el távozni magától a közbenjárásért esdeklőket. Aki béreseink gyermekeit is felkeresi, vagy magához hivatja s gondos anyaként árasztja el őket ez emberi szeretetnek ajándékaival. Karácsony még nem

mult el anélkül, hogy ruha, imakönyv s egyéb apróságok szétosztásával a boldogság melegét fel ne élesztette volna a tanyák gyermekeinek szívében.

Ki az, akinek mély vallásosságát az oltár fölé helyezett, — különösen a bőjti időben látható — művészi izléssel készült kézi himzésű kép hirdeti?

Ki az, akinek nemeskeblűségét a templom több felszerelési tárgya nyilván valja?

Özv. Blaskovits Albertné, a mély vallásossága, a kifogyhatlan jótékonyossága, a női erényekben gazdag, nagy kegyességű úrnő az, aki a felsoroltaknak is, úgy mint a felállított szobornak adományozója s Abony szegényeinek segítő nemtője. Boldog szegények azok, akiknek nemtője a jótékony jótékonyágával emelt szobrot az ő szíveikben.

Király Kálmán temetése.

A boldogult ifju papnövendék temetésén rendkívüli számmal vett részt városunk közönsége.

Ott láttuk közéletünk kiváló szereplő egyéneit is, mint Lukács Gyula, Komáromy József, Csupkay Ferencz, Aranyi Sándor, Máthé József, továbbá lapunk szerkesztősége testületileg stb. stb.

A gyászszertartást főtiszt. Hirling János h. plebános végezte tiszt. Vértés Ágoston segédlete mellett.

Hirling h. plebános magas szárnyalású remek beszéde után Rithnovszky kántor bucsuztatta el a korán sirba szállt papnövendéket a szülőtől, nagy apától, szép anyától, rokonok és ismerősöktől, valamint a váci papnövelde tanári karától és növendék társaitól.

Azután gyászkozsira helyezték a halványkék koporsót, melyet a szebbnél-szebb koszorúk özőne borított el.

A végtisztességre megjelentek beláthatlan sokasága kísérté a koporsót a kis temetőbe, hol még mielőtt a családi sírboltba örök nyugalomra helyezték volna, T e m e s k ö z y Gerzson lapunk szerkesztője a következő szavakkal bucsuzott el tőle:

„Mért oly borus, oly néma e sereg?
Arcaikról a könny miért perog?
Mert egy bezárt koporsó fekszik ott,
Bezárt koporsóban egy ifju halott.”

Igen. Még ifju és már halott.

Oh! E rideg valóságra lelkünk háborog, gondolataink összezavarodnak, fejünk szédül, szívünket mondhatlan fájdalom tépi, melynek terhe alatt panaszkodni, zugolódni kezdünk s a nagyapa felsíró lelkével kiáltjuk mi is: Leesett a mi fejünk koronája!

Hát azért fakaszt a tavasz bimbót, hogy midőn a legszebben pompázik, midőn a gyümölcsét mutatja, egy fagyos zivatar elsodorja?

Hát azért teremt az Isten szépreményű ifjut, hogy a midőn legkedvesebb, legtöbb igénye van élni s legtöbb kedve van örülni, akkor egy utánna sompolygó betegség elsorvassza, koporsóba fektesse?

Ki felel meg arra, hogy ezen szép s nagyreményű ifjunak miért kellett halottnak lenni?

Egy kiváló nagy családnak szemefénye volt ő, kiről méltán hitték méltán reménylették, hogy fényt derít reá, hogy megdícsőíti, megaranyozza a szorgalmas apa, a gondos nagyapa élte alkonyát.

Hiszen az Urnak szolgálja kívánt lenni, kiből az egyház ki tudja, talán egy nagy tehetségű bajnokot s egy erős támaszt nyert volna.

Miért van az, hogy a sok szép reményből nem maradt más csak egy név: Király Kálmán!

Minék mondjam én meg nektek gyászoló családtagok, hogy ki felel meg erre? Hiszen ti, kik e nemes ifjut a vallás szolgájának szántátok, biztosan megtaláljátok a feleletet a hitben.

Ti mint vallásos s a természettel ismerős emberek tudjátok, hogy a virág elhervad, de illata ég felé száll, — a tél fehér szemfödőt borít a földre, a tavasz letépi azt s új életre hívja a holt-nak látszó földet.

Az ifju meghalt, tiszta lelke égbe szállt és aki az Ur szolgájának készült, ott van a szerető édes anya ölen, az Ur választottjai között; testére a koporsó szemfödele borult, de a feltámadás tavasza új életre kelti.

Ez a felemelő tudat és mindannyiunk részvéte enyhítse bánatokat eme nagy veszteség fölött.

Te pedig kedves halott térj pihenni a földbe s legyen könnyű a hant nyugvó poraid fölött. — Emlékezetünk el-el száll majd sirodhoz, hogy ott az élet piszkos zajából kiemelkedve megtisztulást találjon a te lelked által.

Családod, egyházad és mindannyiunk áldása kísér földi pihenődre.

Király Kálmán! A keresztény vallás eme zsolozsmájával veszek bucsut tőled:

„Ki három személyben egy Isten!
Diesértessék mind örökké. Amen!”

A sírbolt sötét üregében pihen a Király család reménysége, hajnal csillaga, mely feltűnt a család egén, mint meteor, hogy világítsa „s aztán lefutott az égről s mindörökké elnyelé a föld.” Hosszas ideig tartó sötétséget hagyott maga után a bánatos szülői szíveikben.

Mi oszlatja el e lelki felleget? Talán a pirradó hajnal, melynek már nincsen csillaga? Talán a tavasz langy fuvallata, mely a sír üreg halálos lehetétén megtörik? Talán a rügy fakadása, melynek már nem lesz virága?

Mulj idő, mulj s hozz szárnyaidon gyógyító balzsamot atya, nagyatyja s összes övéi megsebzett szívére!

V. I.

MI UJSÁG?

— **Márczius idusa.** Gulner Gyula, kerületünk országgyűlési képviselője, f. hó 8-ára a városház tanácstermében egy nagy értekezletet hívott egybe, mely értekezlet lesz hivatalos tárgyalni és határozni ama módzatok fölött, melyek az idén 1848. márczius 15-ének 52-ik évfordulóját méltó képen megünnepelhetjük. — Mindannyiunk örömére szolgál e kezdeményezés és lelkünk egész melegével veszünk részt az ünnepély sikerének előmozdításában, a mely így most már, az egész lakosságnak a hazafias mozgalomba való bevonásával impozánsan fog sikerülni.

— **Tanácsülés.** Községünk tanácsa f. hó 2-án ülést tartott, melyen a takarékmagtárból egy-egy jelentkező részére szolgáló gabona mennyiség állapított meg és pedig akként, hogy egy-egy hitelképes egyn buzából 150 kgr. és árpából 100 kgr.-nál többet kölesön nem vehet.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, kik szeretett s felejthetetlen unokám, illetve fiam végtisztességén oly impozáns számmal részt vettek s ez által mély fájdalmainkat enyhíteni igyekeztek, fogadják lelkünk mélyéből lakadó igaz köszönetünk kifejezését, melyet Ngos és főtiszt. dr. Baksay Károly váci kanonok, papnöveldei igazgató, Ngos Huszár Antal apát-plebános, főtiszt. Viz Zoltán, főtiszt. Hirling János plebános uraknak és tiszt. Vértés Ágost s. lelkész úrnak is ez uton fejezünk ki részvétnyilatkozatukért.

Abony, 1900. febr. 26.

Király Antal, apa. Király János, nagyapa.

— **Altisztek tánczestélye.** A helyben állomásozó 13-ik huszárezred 6-ik századának altiszti kara mult hó 24-én az ipartestület összes termeiben nagyon sikerült tánczestélyt rendezett. A ladyk: Reinle Jánosné és Korossy Albertné urhölgyek, a védnökök: Reinle János, Führer Gyula századosok és Korossy Albert főhadnagy voltak, míg a rendezőség élén Kiss István, Zaruba Arthur, Starrach Károly, Lőrinczi Illés őrmesterek és Bakos István, Kufa János, Ocsovai István, Guller Zsigmond szakaszvezetők fejtettek ki nagy buzgalmat, hogy a szép számban megjelent vendégek jól mulassanak. Ezt el is érték, miért bizvást állíthatjuk, hogy a jelen voltak még sokáig kellemesen fognak visszaemlékezni erre a sikerült estélyre. Az első négyest 36 pár tánczolta. Szűnőra után Cotilliont is rendeztek. Jelen voltak: A s s z o n y o k: Brück Adolfné, Csizmadia Imréné, Dobozy Györgyné, Dobozi Józsefné, Frecska Lajosné (Jász-Kara-Jenő), Gergely Mihályné, Gelez Mátyásné, Györe Jánosné, Györe Istvánné, Havas Gyuláné, Havas Ignáczné, Hegedüs Dezsőné (Czegléd), Hegedüs Vilmosné, Kiss Istvánné, Lőrinczi Illésné, Löwenstein Simonné, Meleg Istvánné, Meleg Mihályné, Maczó Sándorné, Molnár Jánosné, Molnár Jánosné, Polgár Imréné, Reiningger Lászlóné, Rosenzweig Jakabné, Schönfeld Adolfné,

Starrach Károlyné, Tesik Józsefné, Tóth Pálné, Tóth Andrásné, Varga Lászlóné, Volfenstein Gézné, Zaruba Arthurné. — **Leányok:** Adacker Czeccilia, Andrási Etelka, Ágg Birike (Budapest), Csizmadia Mariska, Dobozy Erzsike, Dobozi Juszitka, Gelez Lizike, Gergely Rózsika és Annuska, Györe Matildka, Györe Mariska, Kupás Juliska és Linuska (Czepléd), Molnár Ilonka, Meleg Etelka és Malvinka, Maczó Jolánka, Szegedi Etelka és Teruska (Keeskemét), Schöufeld Gizike, Tóth Eszti, Varga Ilonka.

— **Mulatság.** Február hó 25-dikén tartott munkásegyleti bálon fölülfizettek: Flégner János 4 korona, Barkó István 3 korona, Várady János, Bogyó István 2—2 korona, Hirling János, Vértess Ágoston, Rithnovszky Antal, Menyhart Károly, Tantossy Bálint 1—1 korona, Bartucz Mihály 40 fill. Fogadják az elnökség hálás köszönését a jótékonyzél iránt tanusított jó akaratukért.

— **A „Kath. Olvasóegylet“ táncvígalmá** a hozzá fűzött várakozásnak teljesen megfelelően ment végbe mult hó 26-án. A gazdáközönség válogatott férfi és nő tagjai számszerint 315-en a legnagyobb kedélyességgel és szép egyetértésben mulatott reggeli 7 óráig. Az első zenekar most különösen kitartó hévvel játszta a jobbnáljobb talpalávalókat, a rendezőség pedig elismerést érdemlő figyelemmel örködött a mulató közönség hangulatának megóvása érdekében. Jól eső érzéssel constatáltuk, hogy az intelligencia és a polgári elemek is szép számban voltak képviselve s úgy láttuk, hogy a gazdáközönség közé való egyeledés egyáltalán nem alterálta fesztelen mulatozásukat. Hogy pedig a közönség teljesen otthon érezte magát s a rendezőségnek kellemetlenségekkel nem kellett megküzdnie, e tény az ipartestületi helység mindenben előzékeny, derék bérlejtőjének érdeműl jegyezzük fel, ki még azt a gavallérságot is érezte a rendezőséggel, hogy mulatság végén magyárosan meg is vendégelte őket. Ajánlatképpen felemlítjük, hogy nagyon helyesen eselekednek az ipartestület intézősége, ha a jelenlegi kis légháratu lámpákat egyenként nagyobb kaliberű lámpákkal cserélné ki, mert a jelen mulatság alkalmával is többször bebizonyult, hogy azok sem egészségi, sem közbiztonsági tekintetben nem minden kritikán felüliek. — Egyébként az estély igen szép jövedelmet hozott az egyet könyvtára javára. Belépésekből, felülfizetésekből s bórjövdelemből befolyt összesen 446 kor. 90 fill., kiadott a bor vételárába és egyéb költségekre 240 kor. 10 fill. Tiszta jövedelem 206 kor. 80 fillér, miből 30 kor. 80 fillér a felülfizetésekre esik. — A szíves felülfizetők a következők: Huszár Antal apát-pleb. 4. korona, Flégner J. 3 k., Nagy A., Hoy N. 2—2 k., Temesközy G., Szaitz G., P. P., Hirling J. h. pleb., Vértess Á. s. lelkész, Dobozy K., Tesik J., Bartucz M., Kassa S., Kassa J., Somodi I., Pataki I., Normann G., Kollár B., Havas I., Havas Gy., Bogyó I., Rithnovszky A. 1—1 kor., Szücs I., Bán J. 80—80 fill., Uhrmann B., Juhász I., Terék J., Csibor P., P. I. 40—40 fill., Horváth I. 20 fill. — Fogadják a nemes keblű adakozók, illetve felülfizetők, a rendezőség őszinte köszönését.

V. I.
— **A tápió-györgyei bál.** Karnevál herceg az idei farsangon Tápió-Györgyre is el látogatott és nem hiába, mert mindenféle tekintetben igen sikerült bál volt. A környékből csak úgy özönlött az intelligens osztály a sáros györgyeiek felségélyezésére. A bál a járda alap javára volt rendezve s annak sikeres kimenetelért az érdem főleg Csillag Gyula, Holovicz Márton, Nagy Zoltán és Darkó Károly urakat illeti, kik ernyedetlen buzgalommal dolgoztak a bál érdekében. — A tiszta bevétel 304 korona 80 fillér. — Jelen voltak: **A s s z o n y o k:** Biró Józsefné Borbély Józsefné, Csillag Gyuláné, Csillag Arminné (T.-Szele), Darkó Károlyné, Dobos Antalné (Ujszász), dr. Földes Mórné (T.-Szele), Fuchs Jakabné (Szolnok), Galambos Mórné (T.-Szt.-Miklós), Hirn Jánosné, özv. Hirs Károlyné (T.-Szele), Holovicz Mártonné, Hirn Sámuelné, Klein Ignáczné, Krammer Sámuelné, Kovarcz Frigyesné, Kohn Lipótné (T.-Szele), dr. Szigeti Adolfné, Ludvig Józsefné (T.-Szele), Misóka Pálné (Felső-Szászberek), Nagy Zoltánné, Pap Jenőné (T.-Szele), Schmidlinger Jenőné (T.-Szele), Sztronga Imréné, dr. Telek Miksáné, Veinberger Sámuelné, Veinberger Antalné, Weisz Salamonné. **Leányok:** Aussim Auguszt (Bpest), Aussim Mariska (Bpest), Galambos Margit (T.-Szt.-Miklós), Galambos Erzsike (T.-Szt.-Miklós), Hirn Rózsika (Bpest), Holovicz Malvinka, Klein nővérek, Klein Anna (T.-Szele), Kardos Karola (T.-

Szele), Lázár Antonia, Misóka Marianna (F.-Szászberek), Máthé Ilonka (Abony), Nagy Margit (Ujszász), Schmidlinger Margit (T.-Szele), Schreiber Helén. — **Felülfizettek:** Kűszler Heinrich, Máthé Jenő, Lázár Antonia 7—7 korona, Csillag Gyula, Hirn Sámuel 5—5 kor., Nagy Zoltán, Schmidlinger Jenő 3—3 kor., Filipovics József, dr. Szigeti Adolf, Csillag Ignác, Gunszt Sándor, Bernát Géza, Aussim Eduar, dr. Telek Miksa 2—2 kor., Weisz Salamon, Reisz Miklós, dr. Hirscher N., Klein Ignác, Csillag Miklós, Sztronga Imre, Simon István, Kubinyi Béla, Reisz Jónás, Krammer Samu 1—1 koronát, összesen 61 kor., melyért ez uton is köszönetet mond a vigalmi bizottság.

— **Alakuló egyesület.** Az abonyi iparos ifjaknak egy régi vágyuk valószínűleg meg legközelebb, mert — mint halljuk — önképző körük megalakult a mult hó 25-én tartott értekezlet alkalmával, melynek célja, hogy az ifjuság ott magát művelhesse és ahol egész heti munka után szellemi táplálékot is szerezhesen magának. Nagy szükség volt már erre, meglátszott abból is, hogy az ifjuság nem remélt tömegességgel vett részt az alakuló gyűlésen, ahol rögtön megválasztották az önképző kör tisztviselőit; nevezetesen: elnökké Rapp József, jegyzővé Laczkó Kálmán, pénztárnokká Járdán Imre, ellenőrré Tricsik Ferencz, gondnokká B. Szabó János, könyvtárnokká Csizmás István; valamint választott 12 rendes és 4 választmányi póttag. — Egyszersmind alapszabályukat jóváhagyás végett a miniszteriumhoz felterjesztették. — (Beküldetett.)

— **A hol a vevők jubilálnak.** Mult évben ünnepelte meg Mauthner Ödön, esász. és kir. udvari szállító magkereskedése Budapesten fennállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent magárjegyzékében, mely a gazdáközönségnek egyszersmint szakavatott utmutatóul is szolgál, — látható, hogy vevőinek nagyrésze, mint a naponta százanként beérkező elismerő és dícsérő levelek igazolják, jubilál. Nagy dolog ez most, mikor amerikai here és más alárendelt minőségű magokkal árasztják el a magyar gazdákat. Különben is általában ismert, hogy Mauthner Ödön az egyedüli cég, melyhez föltétlen bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Évtizedek óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élén a népszerű József főherceg Ö fenségével, 20—25 év óta állandóan Mauthnernél fedezik magszükségletüket. De nem csak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hazánk nagy és kisgazdáinak, kertészkedőinek zöme is Mauthner világhírű üzletének állandó vevője.

— **Beperelt tanfelügyelő.** Érdekes tárgyalásnak lesz színhelye legközelebb a czeplédi bíróság. Ugyanis Sivó József birtokos Visontai Soma ügyvéd és országgyűlési képviselő által panaszt adott be a bíróságnál. Tóth József kir. tanfelügyelő és Nemeti Jenő monori szolgabíró ellen, kik őt egy községi gyűlés alkalmával nyilvánosan megsértették. A tárgyalás e hó elején fog a bíróság előtt megtartatni. A panaszost Visontai Soma fogja képviselni.

— **„Tanítók Házába“ való felvétel.** Az „Eötvös-alap“ (Országos Tanítói Segélyegyesület) a „Ferencz József Tanítók Házában“ létesített internátusnak fizetése egész vagy félíngyenes és alapítványi helyeire az 1900/1901-ik tanévre ezennel pályázatot hirdet, a budapesti tudomány és műegyetemen vagy egyéb fő és szakiskolákon tanuló tanítók, és a tanügyi téren működő egyének kiváló előmenetelű, példás magaviseletű fiait, s kik egyszersmind az „Eötvös-alap“ (Országos Tanítói Segélyegyesületnek) rendes vagy rendkívüli tagjai s akik ezen kötelezettségüknek az alapszabályokban körülírt módokat szerint mindenben megfeleltek, pályázhatnak. Egész vagy félíngyenes helyekre csak vagyontalan, nehéz anyagi viszonyok között élő szülők gyermekei vehetők fel, de ezek is csak akkor, ha a főiskolai, szakiskolai vagy egyetemi tanulmányainak folytatásához szükséges előtanulmányaikat legalább is általános jó eredménnyel végezték. A fölvételhez mellékelni tartoznak: 1. születési bizonyítványukat; 2. végzett tanulmányaikról és erkölcsi magaviseletükről szóló bizonyítványukat; 3. azt az okiratot, hogy a tanítók Házába a fölvételt jogosan kérhetik; 4. vagyoni és családi viszonyaikról szóló hiteles és kimerítő bizonyítványt; 5. esetleg, ha a pályázó valamely alapítványi helyet óhajtott elfoglalni, az illető alapító ajánlólevelét. Mindaddig, amíg jobb előmenetelű folyamodók vannak, ezeknek a felvételnél elsőbbség adatik. Egyenlő előmenetelű folyamodók közül az árvák és a na-

gyobb számú családdal megáldott szülők gyermekei részesíttetnek első sorban jótéteményben. Alapítvánnyal bíró egyesek, egyesületek, jogszemélyek ajánlattételükén ezen elveket szintén figyelembe venni kötelesek, miért is az illető alapítványra pályázók összes okmányai az ajánlattal az „Eötvös-alap“ osztóbizottságának bemutatandók. A Tanítók Házába felvételt nyert ifjak az egész tanéven át lakást, fűtést, világítást felügyeletet és esetleges orvosi kezelést élveznek. Az egész fizetés helyek ára havi 16 koronában, a félíngyenes helyek ára pedig havi 8 koronában állapított meg. Kérvények az „Eötvös-alap“ (Országos Tanítói Segélyegyesület) elnökségéhez címezve 1900. év július hó 19-ig nyújtandók be Peres Sándor titkárhoz (VIII. Szentkirályi-utca 47. sz.) Az alapítványi helyekre pályázók kérvényeiket ugyancsak az Eötvös-alap elnökségéhez címezve az alapítványt tett egyesek, egyesületek, jogszemélyek útján, azok ajánlataival ellátva küldik be, 1900 július 10-ig az „Eötvös-alap“ titkárához.

— **A gabonapiacz.** A forgalom mult héten valamivel jobb volt, amihez egyrészt a relatio jobb pénzviszonyok, másrészt pedig a szép idő járult hozzá. Buzát a mult héten kevésbé kerestek. A mult heti forgalom 100.000 mm. volt. Ára 14:90—15:20 k. 75 kg. — Rozsban csak úgy lehetett köteket csinálni, ha 10—20 fillérral olcsóbban adták. Ára 12:30—12:60 k. — Árpa a mult héten is csak hizalók által kerestetett. Az árpa ára 11—11:50 k. — Tengerit a kevés kínálat miatt ismét jobban keresték és következő az ára 9:50—10:20 k. — Repezét 10—12 koronáért kínálhatnak.

— **Időjárás.** Ha délnyugati a szél, eső, ha nyugati, hó várható. Március elején borult időt várhatunk. (Herschel szerint.)

— **Eladás.** Egy nagy könyhaszokrény és két fotel eladó. Czim a kiadóhivatalban.

CSARNOK.

S u h a y M á t é.

Irta: Máthé Jenő.

Nem tudom hogy vagyok vele, de valahányszor a régi nemesi világról olvasok, rögtön Bihar-megyére gondolok. Mert nemessége a legrégebb az országban s mind a mellett alig van egy-két gróf vagy báró közöttük.

Nyakas magyarok mindannyian és azok is voltak kivált amíg meg nem romlottak anyagilag. De az utóbbi husz-harmincz év alatt, mintha valami járványos nyavaja dulna közöttük, egyik a másik után dől ki a sorból s az ősi nagy nevek viselői után jönnek az „uj“ emberek. — Hja!.. Sic transit gloria mundi.

A régi alakok közül akarok itt egyről megemlékezni. Talán lesznek, akik még rá fognak ismerni arra az emberre, kinek csak az az egy hibája volt, hogy urnak született s az volt egész életében.

* * *
I.

— Mi az ára Suhay uram négy lovának — kérdé egy agárverseny alkalmával B... grófné Suhay Mátét.

A történeti hűség kedvéért megjegyzem, hogy a nagy sport kedvelő B... grófné korának egyik legszebb asszonya volt. Suhaji Suhay Máté pedig szép, dafiás barna férfi s a mellett megmérhetetlen vagyonnak az ura, a bihari kis királyok egyike volt.

— Ennek a négy feketének? — felelt Suhay, — ennek nincs ára, de ha a grófné olyan nagyon vágyik rájuk, a eskői uradalomért odaadom cserébe. No meg még ráadásul odaadom a Solyom agaramat is.

— Melyiket? azt a rüt fekete dögöt? Ingyen sem fogadom el.

— Pedig ninesen ám az országban meg még tán azon kívül se több ilyen agár.

— No, no! nevetett a grófné hát az én angol agaram! Ezer arany volt annak az ára!

— S ha tizezer volt is.

— Hát külbomb lenne az enyémnél?

— Külbomb!

— Fogadjunk!

— Mibe?

— Abba a négy lóba.

— All!

Pihenőre gyűlt össze a társaság élénk beszédbe elegyedve a nap eseményei fölött. A társaság központja természetesen a grófné volt, ki nevetgélve beszélgetett Suhayval.

— Aligha el nem vesztette a fogadást, kedves Suhay. Hogy is állunk csak?

— Tizenhatsz pont hét ellen.

— No, — szolt a grófné — nem is volt éppen szép dolog tőlem, hogy jóformán rá erőltettem a fogadásra, mikor ismertem a kutyámat. Hanem tudja mit Suhay, ha megnyerem a fogadást, kettőt visszaadok a négy lóból. Fogadja el, nekem elég lesz kettő is. Jó?!

Ránézett Suhay a szép özvegyre s bele tekintve abba a férfi bolondító kék szemébe, egy boldongos gondolata támadt.

— Nem úgy grófné, azt nem fogadhatom el; de ha már veszteségemért éppen kárpótolni akar, tisztelek én ajánlatot. Ha elvesztem a fogadást, adjon egy — csókot.

Elpirult a grófné; de mikor ránézett az előtte álló szép ifjura, látta annak tiszteletet kifejező arcát, a körülállók várakozástól feszült figyelmét, kezébe csapott Suhaynak:

— Jól van! . . . Föl a lóra urak, mulik az idő!

Öt óra tájban rendelték el az utolsó kifutást. Ekkor a dolog már úgy állott, hogy Solyomnak volt 20, Lordnak pedig 22 pontja. Szép gypes helyen indult meg a hajsz a s szerenese kedvezett a társaságnak, mert alig 500 lépésre gyönyörűn kifejlett him nyul ugrott fel helyéről.

— Halyrá Solyom! . . . Hej hop Lord!

A két szép állat hosszan elnyúlva rohont a füles után, csak hogy még Solyom könnyen siklott tova, Lord már fáradozni kezdett és lemaradt.

Karsu testük mintha ném is érte volna a földet, kilőtt nyilként repült a két agár; a távolság az üldözők és az üldözött között perczről-perczre fogyott.

A Solyom „kapott.”

Bravó Solyom! 21 pont.

A szép állat mintha megértette volna gazdája biztatását, kettőztetett erővel rohant előre, most már az angol is mindenütt nyomában.

Megint „kapott.” Mind 22!

A füles azonban életéért futott s összeszedte minden fufangját, azonban hiába. Solyom megint bekerítette s felé kapott.

— Huszonhárom huszonkettő ellen! — kiáltott Suhay.

Most már csak az volt a kérdés, hogy melyik fogja el a nyulat, mert az három pontot számít.

Mind a két agár összeszedte minden erejét. Méltó ellenfelek voltak, de hiába a magyar agár jobban győzte s már-már szájában tartotta a nyulat.

A győzelem felől nem lehetett kétség s a grófné bosszusan vágott paripájára.

Ekkor egyszerre eles füty szelte át a léget. Suhay fütytyentett és Solyom, mintha kövé vált volna, egyszerre megállott.

A győzelem az angol agaré lett.

Suhay pedig leszállva a lóról, esendesen odament kutyájához és megsimogatta.

— Okos állat vagy Solyom . . . Grófné, könyörgöm a megígért kárpótlásért.

A grófné félig bosszusan hajtotta szép fejét puha arcához és megesókolta.

— Itt van, vegye, maga család!

(Vége köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Legyen meg a kedve, ime ide iktatjuk levelét a verssel együtt:

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Igen kérem e kis verset a „Szerkesztői üzenetek” című rovatba tétetni az „A b o n y” közelebbi számában.

M. J.-nek

Helyben.

I.

Mily boldog az, kinek ha van is
A multból annyi szép emléke,
Nem törődik azon soha csak:
„Elsiratja . . . és azzal vége.”

II.

De boldog-e az? kinek ninesen annyi
Csak is egyetlen egy emléke,
Ha rá gondol, érzi, tudja, hogy:
„Csak a sirba lesz vége, vége”

mert hát . . .

„Szeretni csak egyszer lehet és csak egyet csupán.”
Valaki.

Forradalom

a kosmetika terén

UJ!

UJ!

UJ!

ártalmatlan

ártalmatlan

CRÉME ARISTOKRAT.

Bámulatos és meglepő hatásu **arcz és kéz-** crème; — **teljesen ártalmatlan** és **zsirmentes** készítmény; — a legrövidebb idő alatt eltünteti az arcz és kéz mindenféle tisztátalanságát u. m. szeplőt-, májfoltot-, bőratkát (mitessert) sőt hosszabb használat után az arcznak ránczait is elsimitja, eltünteti. **Hatásáért kezeskedem.**

Egy próba tégely ára **1** frt. **50** kr.

Egy nagy tégely ára **3** frt. — kr.

Poudre **Aristokrat** a legujabb arcz Poudre **teljesen ártalmatlan** anyagokból készítve, nappal vagy este használva rendkívül szép és elegáns arczszínt ad. Kapható fehér, rózsza és crém színben.

Egy doboz ára **1** frt. **50** kr.

Megrendelések vagy utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett eszközölhetők.

Léontine Clément

urhölgnél

Budapest, VII., Csengery-u. 8.

11-17

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a **FŐTÉREN** (Havas Gyula ur házában) egy a mai kor igényeinek megfelelő

cipész-üzletet

állítottam fel s azon helyzetben vagyok, hogy t. megrendelőimtelő kello szakképzettséggel gyorsan és pontosan kiszolgálhatom.

Elvállalok minden e szakba vágó legkényesebb munkát is, a legdivatosabb szabás szerint.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel

BÁSTI GYULA

cipész.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, számakazalozók, kor szolozók, kaszáló- és aratógépek, szénagutítók, boronak.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szeckavágók, répvágók, kukoriceza-morzsolók, darálók, őrle-malmok, egyetemes aczél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgváruunk a világ le nagvobb locomobil- és cséplőgép gvára.

1-18